

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2019. október 12.

Bálintbokor, Mandabokor

Istentisztelet

Igehirdetés címe: Határvonal-elmosódás

(1. dia) „¹²A pergamoni gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van: ¹³Tudom, hol van a lakóhelyed: ahol a Sátán trónja van, de ragaszkodsz a nevemhez, és nem tagadtad meg az én hitemet Antipász napjaiban sem, aki hű tanúm, akit megöltek nálatok, ahol a Sátán lakik. ¹⁴De egy kevés panaszom van ellened; mert vannak nálad olyanok, akik Bálám tanításához ragaszkodnak, aki arra tanította Bálákot, hogy törbe csalja Izráel fiait, hogy bálványáldozati húst egyenek és paráználkodjanak. **(2. dia)** ¹⁵Így nálad is vannak olyanok, akik szintén a nikolaiták tanításához ragaszkodnak. ¹⁶Térj meg tehát, különben elmegyek hozzád hamar, és harcolok ellenük számnak a kardjával. ¹⁷Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja.” Jel 2,12-17

Drága Gyülekezet!

Haladunk tovább a megkezdett sorozatunkkal, **(3. dia)** a Jelenések könyvében a soron következő település Pergamon városa, illetve a Pergamoni gyülekezet. Ahogy korábban, úgy teszünk most is, először betekintünk a város életébe, majd pedig tanulmányozzuk, hogy a városban hogyan élt a gyülekezet, milyen hatások jelentek meg, majd pedig Jézus szavait vizsgáljuk, s legvégül megnézzük, hogy az akkor elhangzott szavak milyen aktualitással bírnak korunkra, a ma élő ember életére.

(4. dia) Pergamon városa 90 km-re fekszik Efezustól. Ha valaki ma megszeretné tekinteni a várost, akkor régészeti kutatások eredményeként **(5. dia)** ennyit látna a városból. Ez felülnézetből a régi város, amit feltártak régészek. Illetve **(6. dia)** ma ezek a megmaradt épülettörmökök találhatók turistalátványossággént. A sok-sok épület arra enged következtetni, hogy sok kultikus hely, templom volt található Pergamon városában. **(7. dia)** Ilyen volt pl. Róma istennő temploma, a görög Athéné temploma, Augusztus császáré, Zeuszé stb. Ez a város akkoriban a pogány vallásosság

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

fellegvára volt Kis-Ázsiában. Számos pogány vallás kultikus helye volt megtalálható, illetve keveredett ezen a helyen. Erre majd a későbbiek folyamán még kitérek – Jézus utal is rá –, itt volt található **(8. dia)** a híres Zeus oltár, amely mintegy **(9. dia)** 300 méter magasról, a hegy tetejéről nézett le a városra, monumentális látványt nyújtva.

A pogány vallásosság eme fellegvára a tudomány központja is volt. A város neve a mindannyiunk által jól ismert szóra emlékeztet: pergamen (papír). E papírnév az adott termék felfedezési – és előállítási helyéről kapta a nevét (Pergamon). A szó szoros értelmében nem is „papír” volt ez eredetileg, **(10. dia)** hanem állati bőrnek egy finom, kikészített formája, ami hártyaszerűsége miatt kis tároló helyet igényelt, mégis nagy mennyiségű szöveg fért rá. Ennek okán természetes volt, hogy a városban könyvtár is működött. A híres alexandriai 300 000 kötetet számláló könyvtár után a második volt a világon. 200 000 kötet könyv volt található a pergamoni könyvtárban.

Meg kell említenünk még a tudomány és a vallásosság mellett a császárkultuszt is. Római birodalom részeként természetes

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

volt a császár által is elvárt császárkultusz, más szóval a császár imádata. Számunkra, korunk embere számára ez elképzelhetetlen, számunkra szokatlan, de abban az időben sem nem szokatlan, sem nem megdöbbentő nem volt, hogy az államfő azzal az igénnyel lépett fel, hogy imádni kell őt, hiszen az akkori keleti világban minden nép istenként imádta uralkodóját. Ha Róma elfoglalt egy országot, vagy az adott ország behódolt önként neki, akkor természetes dolog volt, hogy az elfoglalt, vagy behódolt országnak attól kezdve a római császár is istene lett. A császárok eleinte nem foglalkoztak a népek ezzel a feljük irányuló vallásos buzgalmával, később azonban rájöttek arra, hogy nagyon fontos politikai erő rejlik ebben. Innentől kezdve azonban a császárok törvénybe iktatták, hogy a Római Birodalom területén minden egyes állampolgár évenként egyszer meg kell jelennie a császár templomában, egy csipetnyi tömjént kell szórnia az oltárra, és ezt a rövid hitvallást kell elmondania **(11. dia)**: „*Ceasar kyrios = A császár az úr!*” Általában nem is volt ezzel semmi gond, minden pogány nép – hálasan vagy éppen közömbösen, de legalábbis az ellenszegülés megtorlásától való félelem miatt – vállalta ezt. Tulajdonképpen ez

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

volt az a pont, amikor a monoteista (egyetlen Istent hívó és imádó) zsidóság mellett a keresztyének ütköztek meg és lett problémájuk ezzel a rendelettel. Számukra egyedül Jahve, ill. Jézus volt az Isten és nem a császár. A monoteista gondolkodásra képtelen császárok nem vallási, hanem politikai szempontból látták ezt a kérdést. Ebből viszont az a tragédia származott, hogy aki nem tömjénezett a császár-isten templomában, és nem mondta ki azt a „hitvallást”, hogy „császár az úr”, azt nem vallási ellenszegülőnek, hanem politikai lázadónak tekintették a rómaiak. Ebből következett, hogy mind a zsidóságból, mind a keresztyénségből sok-sok mártírja lett ennek az intézkedésnek. Így most már mindannyian érthetjük, hogy miért volt oly sok mártírja a keresztyéneknek, és például a pergamoni gyülekezetben is miért volt oly sok életével fizető gyülekezeti tag.

Kérlek, ne haragudjatok, hogy ennyire részleteibe menően magyaráztam a város és az akkori kor történeti háttérét, de talán így most már értjük, hogy milyen nehéz helyzetben életek az akkori hitvalló, Jézus szavát minden körülmények között komolyan vevő keresztyének. Sokan az életükkel fizettek azért, mert nem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

voltak hajlandóak **(12. dia)** beállni a sorba, a császárt imádók sorába. Sokan, akik beálltak, megalkudtak, meghajoltak, azoknak hitük megégett, hajótörést szenvedtek, de akik mindvégig kitartottak, azoknak hitük „nem égett meg”, s érvényes lett életükben az a mondat, melyet szintén a Jelenések könyvében olvashatunk **(13. dia)**: „¹¹**Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyágtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig.**” Jel 12,11.

Most térjünk rá arra, hogy Jézusnak milyen szavai voltak a Pergamoni gyülekezethez és milyen módon aktuális is számunkra ma, 2019-ben.

Jézus minden alkalommal egészen személyre szabottan szólal meg. Minden gyülekezetnek, minden egyes tagjának személyre szóló üzenete van. Mivel jól ismeri mind a gyülekezet életét, mind a személyes életeket, ezért nagyon jól tudja, hogy kihez hogyan kell szólni és kinek mit kell mondani. Nehogy azt gondoljuk, hogy az igehirdető szabja személyre szólóan az üzenetet a gyülekezetnek. Ha valaki így gondolkodik, akkor megveti az Úr hatalmát,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mindenhatóságát, mindentudását és megveti azt, hogy Neki mindenkire egyénileg gondja van, és mindenkihez egyénileg szeretne szólni.

Így ismeri a pergamoni gyülekezet életét, helyzetét, körülményeit és így Jézus szava egészen személyre szabottan szól. Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert nagyon jól látja a pergamoniak helyzetét. Látja, hogy miben vannak. Látja, hogy az a vallási keveredés, az a határelmosódás milyen káros hatással van a gyülekezet életére is. Amikor Jézus úgy kezdi a bevezetőjét **(14. dia)**: „**ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van**”, akkor nem véletlenül utal erre az éles kardra. Ezt a kifejezést már olvashatjuk az 1. fejezetben is **(14/a dia)** „szájából kétélű éles kard jött ki”. A vallási keveredése – más helyen lelki paráznaságként használja az Ige –, mindig nagy veszélyt jelentettek a zsidóságra és a keresztyénségre egyaránt. Számptalan példát lehetne hozni a Bibliából, de talán az egyik legjobb példa a keveredésre, s arra, hogy milyen szomorú következményei vannak annak, ha ezt is meg azt is megtűri az ember az életében. Salamon történetéből hadd olvassak fel

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

egy részt **(15. dia)**: „**Ne keveredjetez középük, és ők se keveredjenek középük, mert saját isteneikhez fordítják szíveteket!**” – olvashatjuk Isten intését és útmutatását. Tudjátok – meg vagyok győződve –, ha egy Istenben hívő beenged és megtűri az életébe más isteneket, akkor Isten ki fog vonulni annak az embernek az életéből, mert Isten nem hajlandó osztozni. És nézzétek meg, Salamon történetének folytatásaként mit olvashatunk **(15/b dia)**: „**Ezekhez ragaszkodott Salamon szerelemmel. ³Volt neki hét-száz főrangú és háromszáz másodrangú felesége. Feleségei elfordították a szívét. ⁴Így történt, hogy Salamon szívét feleségei vénségére más istenekhez fordították, és szíve nem maradt teljesen Istenéé, az ÚRÉ, mint volt apjának, Dávidnak a szíve. ⁵Mert Salamon Astóretet, a szidóniai istenét és Milkómot, az ammóniai bálványát követte. ⁶Így olyan dolgot tett Salamon, amit rossznak lát az ÚR...**” I Kir 11,2b-6. A keveredésnek mindig szomorú következményei lesznek. Ma is így van ez. Vannak keresztyének, akik például jógázni járnak, s azt gondolják, hogy ezzel semmi probléma nincsen, mert ez csak egy testi gyakorlat, bemelegítés, izomlazítás. Ha valaki ezt gondolja,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

akkor nagyon nagy tudatlanságban van. Egyre többször megfigyelhető, hogy keleti dolgok megjelennek a keresztyének között, s úgy nevezett – ma divatos szóval élve – „multi-keresztyénség” ütötte fel a fejét. Hasonlóan a multikulturalizmushoz, a „multi-keresztyénség” más vallási kultúrákból átvesznek dolgokat, művelik azokat, beépítik az életükbe, természetessé válnak, elegyednek, életük részévé válik, s azt gondolják, ezek teljesen ártalmatlanok. Nem hatnak az életükre. Ez nem így van! Aki így gondolja, csak később fogja észrevenni – ha egyáltalán észre veszi –, milyen hatással lett az Istennel való kapcsolatára. S akkor Isten ki fog vonulni annak az embernek az életéből. Isten előtt nem kedves a „multi-keresztyénség”. Ezt nevezzük szinkretizmusnak, amikor különböző vallási elemek keverednek. A Pergamoni gyülekezetben is ez a veszély fenyegetett, s ezért kezdi Jézus ezzel **(16. dia)**: „**akinél van a kétélű éles kard...**”, hogy tudniillik a kétélű éles kard különbséget tesz, megkülönböztet, határozottan ketté választja a dolgot, elválasztja egyiket a másiktól. Amikor megjelent a gyülekezetben más tanítás, idegen istenek iránti tisztelet és áldozat, akkor Jézus le akarja leplezni az Ő szavával, azzal a kétélű

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

éles karddal, ami megkülönbözteti, ami Istentől van, és ami nem Tőle van. Ezért mondja **(17. dia)** „**...mert vannak nálad olyanok...**”, ami arra enged következtetni, hogy a gyülekezet egységét, irányvonalát, lelkiességét megbontva, megtörve vannak olyanok a gyülekezetben, akik más irányvonalat, lelkiességet követnek és gyakorolnak. Az ördögi támadás tehát nem kívülről érkezik, hanem belülről. **(17/a dia)** S ez a legrosszabb, amikor „trójai falóként” a támadás belülről érkezik. Amikor a gyülekezet egységét, lelkiességét nem kívülről akarják megbontani, akkor szépen összezárnak, hanem beoson az ellenség észrevétlenül és belülről bomlaszt és veri szét a gyülekezetet. A külső erővel szembeni harc a közösséget leginkább összekovácsolja. Azonban amikor kívülről nem nehezedik hatalmi nyomás egy közösségre, a Sátán akkor sem adja fel a támadást, hanem elkezd a bomlasztó munkát belülről. A kommunizmus időszaka ezért volt más, mint jelen korunk. Akkor tudták a lelkipásztorok, a gyülekezetek, hogy a kommunizmus olyan materialista ideológiát testesít meg, ami istentelen, s ezért össze tudtak zárni. A nehézség akkor volt, amikor korrumpálható, a kommunistákkal együttműködő besúgók kerültek a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

gyülekezetbe, de az egység akkor is megmaradt. Ma azért nehezebb, mert a liberalizmus trójai falova beosont az egyházba és az Ördög ezen keresztül veri szét a gyülekezeteket. Ma mindenki úgy gondolkodik, ahogy akar. Vannak gyülekezetek, ahol a liberális lekipásztor jogatanfolyamokat szervez, Isten Igéjének hitelességét ássa alá, horoszkópokat olvasnak. Ma lehet, hogy nem olyan intenzív a külső támadás, de a „trójai faló” bent van az egyházban, a gyülekezetekben és verik szét a közösségeket, a gyülekezetek lelkiségét. A külső erővel szembeni harc összekovácsolja a közösségeket, a belső bűnök megosztják a közösségeket. S a célja a Sátánnak ez: „oszd meg és uralkodj!”. Így osztotta meg a Pergamoni gyülekezetet is a Sátán, hiszen voltak olyanok, akik „**Bálám tanításához ragaszkodnak**”. Itt érdemes visszatekinteni erre az Ósz-i történetre, hiszen ha azt ismerjük, akkor érteni fogjuk Jézusnak ezen panaszát. Bálák és Bálám története Mózes 4. könyvének 22-24. fejezetében olvasható. Nagyon röviden összefoglalva arról olvashatunk ebben a történetben, hogy amikor Izrael kivonult Egyiptom földjéről és készült az ígéret földje felé, akkor Bálák, edomita király elhívatta magához a pogány Bálám prófétát,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mert megijedt attól, hogy éppen az ő országa területén kell végigvonulnia Isten népének. **(18. dia)** A sivatag és a Holt-tenger közé ékelődő edomitákat veszélyeztette Izrael érkezése. Ezért valami isteni erőhöz akart folyamodni Edóm királya, így hívatta Bálám prófétát, hogyátkozza meg ezt a népet, mert úgy vélte, hogy fegyverrel nem bír velük. El is ment a próféta, azonban Izrael Istenére hallgatva nem megátkozta Izraelt, hanem háromszor is megáldotta, amiért az edomita király nagyon felháborodott. Azonban ha végig olvassuk hosszabban, figyelmesen ezt a részt, akkor valami feltűnhet számunkra ebben a történetben. Amikor prófétaként működött, akkor minden rendben volt, de amikor befejezte prófétai működését, akkor magánemberként olyan tanácsot adott a királynak, amely a veszét okozta Izraelnek. Röviden összefoglalva arról van szó: „Én nem tudom megátkozni Izraelt, mert nekem Isten nem engedi ezt meg; te nem tudod fegyverrel legyőzni, mert gyenge vagy erre; egyetlen lehetőség van: valami módon el kell mosni a határokat közöttük és teközötted! Erre nagyon jó a vallási keveredés; és éppen ilyen jó a családi, az érzelmi elkeveredés is, csak így győzheted le ezt a népet!” Erről olvashatunk az Igében:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(19. dia) „¹Amikor Izráel Sittimben tartózkodott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival, ²mert ezek meghívták a népet isteneik áldozati lakomáira. A nép velük evett, és leborulva imádta azok isteneit, ³és odaszegődött Izráel Baal-Peórhoz. De haragra gerjedt az ÚR Izráel ellen” IV Móz 25,1-3, ennek megértéséhez segít az alábbi mondat **(19/a dia)**: „¹⁶Hiszen ők csábították hűtlenségre az ÚR ellen Izráel fiait Bálám tanácsa szerint Peór kedvéért! Ezért érte csapás az ÚR közösségét.” IV Móz 31,16. Bálám tanácsára történt ez a határmosás. Amíg külső támadások voltak, erős volt Izrael, amikor elkezdtek Izrael közösségén belül megjelenni a keveredés jelei, elkezdtek felhígulni, megjelent az „ez is belefér, meg az is; ez is megfér egymás mellett, meg az is”, akkor esett szét a közösség. A Pergamoni gyülekezetet Jézus ettől a veszélytől akarja óvni. Megjelent ez a határmosás – „mert vannak nálad olyanok” – igaz még Jézus azt is hozzá tesz – „kevés panaszm ellened” – ez nem azt jelenti, hogy jelentéktelen, hanem azt, hogy jelenleg csírájában létezik a bűn, s ha most nem lép fel ellene, akkor végzetessé válhat a gyülekezet életében és szétesik a közösség és eltávolodnak Istentől.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Most még csírájában van, most még kezelhető, innen még vissza lehet térni. **(20. dia)** Még az a „hópehely” a hegycsúcs tetején van, még meg lehet állítani, de amikor elindul lejtőn a lavina, óriási károkat okoz, és mindent elpusztít. **(21. dia)** Ilyen az, amikor éles a határvonal és azt mondom, „Egyedül te vagy az Úr és senki más nem lehet az életemben...”. **(21/a dia)** És ilyen az, amikor az ember elkezdi megengedő lenni, akkor egyre többen enged meg magának, egyre kijebbb tolja a határokat, eltűnnek a határok, még ez is belefér, még az is, amikor ezek a határok elmosódnak, amikor már nincsen meg az az éles határvonal és akkor szétesik az Istennel való kapcsolat, s ha egy közösségben tűnik el a határvonal, akkor pedig a közösség esik szét, mert a Sátán mindig azon dolgozik, hogy megossza a közösséget. Ezt szerette volna elérni a Pergamoni gyülekezettel. Voltak, akik ragaszkodtak Jézushoz („ragaszkodsz a nevemhez”), de sajnos voltak olyan is, akiknek sok minden belefért. Hittek Jézusban, de megosztották a szívüket. Ahogy Izrael is hitt Istennel, de még áldoztak ennek meg annak az istennek és végül lelki paráznasága esve elbuktak. Pergamonban nagyon nehéz volt – már az elején utaltam rá –, mert annyi

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

vallási, kultikus hatás érte a gyülekezetet és befészkelte magát a gyülekezetbe. Azt mondja Jézus **(22. dia)**, „**ahol a Sátán trónja van**”. Ahogy létezik Isten trónja, úgy ki kell mondanunk, hogy ezen a földön megtalálható a Sátán trónja, s jelen volt Pergamon városában is. A Bálám, a Nikolaosz, akiket említ Jézus, ott vannak, és azon fáradoznak, hogy Isten népét megbolygassák. Egy érdekesség, hogy a **(23. dia)** héber „Bálám” és a görög „Nikolaosz” szó ugyan azt jelenti „néplegyőző”, vagyis igen hatásos elvet és szellemi áramlatot képviselő, a népeket lehengerlő, legyőző tévtanító.

Jézus megadja a lehetőséget azoknak, akiknek szíve elhajlott Jézustól, hogy rendezzék az életüket, kapcsolatukat Vele. Azt mondja **(24. dia)**: „¹⁶**Térj meg tehát...**” Azonban ha ennek a felhívásnak nem tesz eleget, akkor Jézus azt mondja **(24/a dia)**: „**különben elmegyek hozzád hamar, és harcolok ellenük számnak a kardjával.**” Azaz a megtérés, az életrendezés, a bűnbánat egy lehetőség és nem kényszer, de Jézus azt mondja, ha nem teszik ezt meg, akkor vállalni kell annak a következményét, hogy Jézus el-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lenségként tekint – harcolok ellenük – rájuk. Azzal a karddal, amiről már korábban beszéltem, amely különbséget tesz, elválasztja az szentet a beszennyezettől, az igazat a hamistól, a jót a rossztól. Az Ő kardja ezt a célt szolgálja, de még vár, mert **(25. dia)** „**Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.**” II Pt 3,9.

Befejezésül pedig hadd szóljak azokról, akik hűségesek maradnak az Úrhoz, s ha elbuknak is, töredelmes szívvel borulnak Jézus elé bűnbánattal, összetört szívvel, s tudnak Vele újat kezdeni. Mert nem arról van szó, hogy a hívő ember, a keresztyén, Krisztus követő büntelen lenne. Ellenkezőleg, bűnös ember, de tudja, hogy hol kap bocsánatot, és ha balesetszerűen is vétkezik, oda mehet Jézus elé, bocsánatot kérhet és van számára bocsánat. Mert Jézus nem beszél arról, hogy a bocsánatok száma kimeríthető. Jézus nem beszél arról, hogy minden embernek van egy kvótája, s ha ezt elérte, akkor nem kap bocsánatot többé. Ő nem beszél ilyenről. Arról viszont igen, hogy ezzel a bocsánattal nem lehet

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

visszaélni, mert a Bárány vére nagyon drága fizetség lett a bocsánatért.

Jézus azokat, akik a Bárány vérével megmosták életüket, akik ebből a bocsánatból élnek, azokat győzelemben fogja részesíteni és azt mondja **(26. dia): „Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja.”. (27. dia)**

Három dolgot ígér:

- Manna
- Fehér kövecske
- Új név

A manna alatt azt érti Jézus, hogy örök mennyei életet kap a győztes. A fehér kövecske jelentése igazán különleges. A korabeli időben a győztesek helyezésének igazolására szolgált úgy, mint ma az aranyérem. A győztes felmutatva ezt a kövecskét, ezzel igazolta, hogy az adott versenyen ő nyerte az első díjat. A győztesek jele volt. Másrészt szavazások alkalmával került elő a fehér kövecske az ókorban. Amikor valakinek az életéről vagy haláláról

szavazott a tanács, akkor a szavazati joggal rendelkező bírók két-féle kövecskét dobhattak az urnába: fehérét vagy feketét. Akik fehérét dobtak be, azok a kegyelem, azaz az élet mellett szavaztak. Akik viszont a fekete kövecskét választották, azok az elítélés mellett döntöttek. Jézus kegyelmet ad a győzteseknek.

Az új név mindig fontos volt a Bibliában. Az Ósz-ben és az Úsz-ben is találkozhatunk olyan történetekkel, amikor Isten új nevet ad. Gondolva Ábrahámra vagy Pál apostolra. Abrámból Ábrahám, Saulból Pál apostol lesz. Jézus mindenkinek, aki vele éli az életét és győzelemben részesíti, új nevet ad, amely az életnek könyvében lesz felírva.

Drága Gyülekezet!

Legyen mindannyiunk számára tanulság és figyelmeztetés a Pergamoni Gyülekezet helyzete, terhei és bűnei és legyen mindannyiunk számára iránymutatás Jézus szava, amely nem csak akkor, hanem most is int, figyelmeztet. Ahol határelmosódás van, ott van még lehetőség a megtérésre, de ne feledjük, Ő eljön hamar...

Ámen!